

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2025. december 21.

Kálmánháza, Mandabokor

Istentisztelet

Cím: Két döntőfontosságú kérdés

(1. dia) „¹⁹Ez János bizonyágtétele. Amikor a zsidók papokat és lévitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék tőle: „Ki vagy te?” ²⁰Akkor vallott, és nem tagadott. Ezt vallotta: „Én nem a Krisztus vagyok.” ²¹Erre megkérdezték tőle: „Hát akkor? Illés vagy te?” De kijelentette: „Nem az vagyok.” - „A próféta vagy te?” Így válaszolt: „Nem.” **(2. dia)** ²²Ezt mondták tehát: „Ki vagy? - hogy választ adhasunk megbízóinknak: mit mondasz magadról?” ²³Erre ő így felelt: „Én kiáltó hang vagyok a pusztában: készítsetek egyenes utat az Úrnak, ahogyan Ézsaiás próféta megmondta.” ²⁴A küldöttek között voltak farizeusok is, ²⁵és ezek tovább kérdezték őt: **(3. dia)** „Miért kereszteled tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem pedig a próféta?” ²⁶János így válaszolt nekik: „Én vízzel keresztelek. De közöttetek áll az, akit ti nem ismertek, ²⁷aki utánam jön, és akinek saruja szíját megoldani sem vagyok méltó.” ²⁸Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János keresztelt.” Jn 1,19-28

Drága Gyülekezet!

Ádvent 4. vasárnapján Keresztelő János **(4. dia)** bizonyágtétele kerül elénk. Ez a mai történet két kérdést szegez nekünk az ünnepre hangolódva, ami mellett ezen a vasárnapon ne menjünk egyszerűen el **(5. dia)**, ne menjen be egyik fülünkön és ne távozzon a másik oldalon. Ne essünk abba a hibába, hogy emellett a két kérdés mellett egyszerűen elmegyünk **(6. dia)**:

1. Ki vagy te?
2. Miként vélekedsz Krisztus felől?

Abban a felfokozott messiási várakozásban, amely abban a korban volt, az emberek nagyon vártak valamit vagy valakit, ami/aki az életükre megoldás lehet. Arról az időről, arról a lelki állapotról ezt mondta Jézus **(7. dia)**: „³⁶Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül.” Mt 9, 36. Elgyötörtek, meggyötörtek, elesettek, magukra hagyottak voltak, akik céltalanul tengtek-lengtek ebben a világban. Ebben a felfokozott messiási várakozásban az emberek vártak valakire, aki célt, reményt, értelmet

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

adhat az életüknek, mert ez a céltalanság, ez a reménytelenség, ez az értelmetlen élet felemésztette őket lelkileg. Egyszer hallottam arról, hogy a munkatáborokban az ott koncepciós perekben elítélteket, akik ott dolgoztak, szándékosan és tudatosan úgy kergettek az örületbe, hogy értelmetlen munkákat végeztettek el velük. **(8. dia)** A tábor egyik sarkából a másik sarkába kellett köveket pakolni, majd át a másikba, aztán a negyedikbe. Aztán végeztettek velük olyat is, hogy ásattak azokkal a szerencsétlen, éheztetett, legyengül fizikai állapotban lévőekkel hosszú árkokat, majd a munka elvégeztével betemettették velük. Ebbe a céltalan, értelmetlen munkába örültek bele sokan.

Akkor is, ma is sokan élik az életüket céltalanul, értelmetlenül, s ez felemészti az életüket és a lelkük bele roskad. Ahogy Ady Endre olyan szépen, de valóságosan fogalmazta meg lelki állapotát **(9. dia)**:

Ady Endre: Az Úr érkezése

„Mikor elhagytak,

Mikor a lelkem roskadozva vittem...”

Hányan és hányan járnak terhek alatt roskadozva, akár magányosan, elgyötörtén, bolyonganak nap, mint nap, élik a „kirakat-életüket” és Adyval együtt el tudják mondani „*Mikor a lelkem roskadozva vittem...*”.

Valahogy így éltek nagyon sokan Keresztelő János idejében, és hatalmas volt a várakozás, hogy jöjjön valaki, aki ebből az állapotból kisegíti, kimozdítja, elmozdítja őket. Várták a Messiást, akiről azt olvashatjuk a messiási próféciaokban kb. 750 évvel korábban **(10. dia)**:

- „**Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet.**”
Ézs 52,7b
- „¹**Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm. [...]** ²**Nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán.** ³**A megrepedt nádszálat nem töri össze, a füstölgő mécsest nem oltja el, igazán hirdeti a törvényt.**” Ézs 42,1a.2-3
- „²⁹**Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erősé teszi.**” Ézs 40,29

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Jézus Krisztus lesz a várva várt Messiás, aki erőt ad a megfáradtnak, aki az erőtlent megerősíti, aki a megrepedt, összetört életeket nem dobja el, hanem meggyógyítja, aki békességet, igazi békességet ad az embereknek, örömhírt és szabadulást hirdet a lelkiileg meggyötörteknek, a bűn marcangolásában élőknek. Ő lesz az, akit az emberek várnak. Ennek a Jézus Krisztusnak a hírére, érkezését készítette elő Keresztelő János. Útkészítő szerepet, szolgálatot kap, messiási előhírnök, aki beharangozza Jézus jövetelét a népnek, akik várták a Messiást. Az Atya ezt a szerepet szánja neki, nem többet, nem kevesebbet, **„kiáltó hang a pusztában”** Keresztelő János – ahogy mondja is **(11. dia)**: **„Én kiáltó hang vagyok a pusztában...”** Jn 1,23. Bele kiált János ebbe a pusztába világba, a sivár életbe, hogy érkezik a Messiás, aki megváltoztatja az életeteket, akire vártatok, akiben bíztatok! Ezért olyan kifejező is da Vinci-nek ez a festménye, aki úgy ábrázolja Keresztelő Jánost, hogy ujjával felfele, azaz Jézusra mutat. Nem ő a lényeg, ő csak eszköz Isten kezében, nem ő lesz a megoldás, hanem ő a Megoldásra mutat és a Megoldást hirdeti.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Ennek a Jánosnak szegezik azt a kérdést a körülötte levő papok, „ki vagy te?” S ebben a kérdésben nem pozicionálja magát túl, nem tartja magát többnek, nem értékeli magát se nem túl, se nem alá. Ő **(12. dia)** „kiáltó hang”. Ebben a felfokozott messiási várakozásban nem gondolja, hogy nyereséget kellene húzni ebből, nem akar Jézus Krisztus „farvizén” magas pozícióba kerülni, hanem ő csak annyit mond, „kiáltó hang...”. Egy másik helyen annyit mond János **(13. dia)**: „³⁰**Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.**” Jn 3,30.

Ezen a mai délelőttön ne menjünk el amellet a kérdés mellett **(14. dia)**: Ki vagy te? Van egy számomra mindig elgondolkodtató kérdés a Bibliában, mikor a pusztába menekülő Hágárnak felteszi Isten angyala a kérdést **(15. dia)**: **„Honnan jössz, és hová mégy?”** I Móz 16,8. Hadd szegezzem neked ezeket a kérdéseket – és ne vedd személyeskedésnek, ne vedd bántásnak – **(16. dia)** „*Ki vagy te?*”, „*Honnan jössz és hová tart az életed?*”. Lehet, hogy ebbe a kérdésbe bele vagy zárva, nem tudsz belőle kitörni, mert nincs, vagy nincsen rá jó válaszod. Nem mersz ko-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

molyan gondolkodni ezeken, mert félsz, hogy megválaszolatlanok maradnak. Ezen a délelőttön erre a kérdésre szeretnénk az Igéből olyan megnyugtató választ adni, amelyben békességet, értelmet találhatsz. Lehet, hogy már régóta **(17. dia)** keresed a válaszokat, de rossz helyen kerested, s azért nem találtad, vagy nem azokat a válaszokat kaptad, amire kerested. Isten Szaván keresztül ezen a délelőttön választ szeretne adni neked és szeretné, ha **(18. dia)** napfelkelte lenne számodra ez a mai délelőtt, ha felragyogna a világosság, ha felragyogna számodra Krisztus, ha megértenéd, hogy Isten miért adta neked ezt az életet, mi a terve veled, a te életeddel?! Ha átélnéd azt, amiről János apostol ír **(18/a dia)**: „...múlik a sötétség, és már fénylik az igazi világosság.” I Jn 2,8.

Ki vagy te? – **(19. dia)** erre keresi a választ az emberiség, a természettudomány, a pszichológia, a filozófia és a teológia is. Mindegyik részen végig mehetnénk, de meg vagyok győződve arról, hogy a teológián kívül egy terület sem tud megnyugtató válaszokat adni. Mert nem megnyugtató válasz az, hogy egy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

„sejthalmaz” vagy. Ez egy leegyszerűsített, lebutított válasz, ami nem segít annak a megértésében, hogy honnan jöttem és hová tart az életem?!

(20. dia) Susan Fiske neves szociálpszichológus egyetemi kurzusainak legelső óráján arra szokta kérni a hallgatóit, hogy válaszoljanak arra a kérdésre: „*Ki vagyok én?*” A következőkhöz hasonló válaszok szoktak születni. „*Nő. Egyetemista. Barátnő. Zenerajongó. Olyan, akinek határozott véleménye van. Érdeklődő.*” vagy „*A szüleim fia. Testvér. Focista. Társaságkedvelő. Független. Fiatal. Kalandvágyó. Vidám. Olyasvalaki, aki törődik másokkal.*”. A szociálpszichológus szerint **(20/a dia)** „*a saját magunkkal kapcsolatos tudásunk egyik legfontosabb forrása a viselkedésünk, érzéseink és reakcióink megfigyelése, valamint az énfogalmunk talán legmeghatározóbb forrásai a belső tapasztalataink: gondolataink és érzéseink.*” Bevallom őszintén, engem ez a válasz arra a kérdésre, hogy ki vagyok én, engem nem nyugtat meg, sőt inkább elrettent az, ami a szívemben van, s a pszichológia válasz csupán részválasz.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Kicsoda vagy te? Hangzik tehát feléd is a kérdés. És te talán azt mondd rá, hogy magyar ember, hogy evangélikus, esetleg megmondod erre a kérdésre a foglalkozásodat, családi vagy társadalmi állásodat. Ugyanis a vérségi származást, a nemzetiségi, felekezeti hovatartozást, a foglalkozást, társadalmi-, vagyoni állást és az ezekhez hasonlókat tartja a mai világ olyan tényezőknek, amelyek eldöntik, hogy valaki kicsoda. Ámde bármennyire jelentős tényezők is ezek az ember életében, mégsem foglalják még magukban azt, amik mi legbelső lényünk szerint vagyunk.

A megnyugtató válasz ott van a Szentírásban **(21. dia)**. Isten teremtménye vagyok, akit Isten nagyon szeret, akit tanít, fedd, int, vigasztal, tanácsol. Akiért kész volt Isten az egyszülött Fiát is feláldozni, mert olyan fontos és olyan drága vagyok számára! Nem azt nézi, hogy milyen vagyok, hanem azt, mivé szeretne tenni! Erre a kérdésre a helyes választ egyetlen szemszögből lehet helyesen megválaszolni, amely a második kérdésünk **(22. dia)**:

- Miként vélekedsz Krisztus felől?

Ha erre a kérdésre tudod a választ, akkor fogod tudni a helyes választ arra is, hogy „ki vagy te?”. Keresztelő János tisztában volt azzal, hogy ki Jézus Krisztus? és azzal is, hogy milyen a viszonya, pozíciója Jézus Krisztushoz? Azt mondta Keresztelő János Jézusról **(23. dia)**: „**De közöttetek áll az, akit ti nem ismertek, ²⁷aki utánam jön, és akinek saruja szíját megoldani sem vagyok méltó.**” Jn 1,26b-27. Ebben a mondatban benne van az, hogy ő ismeri Jézus Krisztust, szemben azokkal, akik őt kérdezik. Keresztelő János ismeri Jézust, hirdeti Jézust, készíti elő az Ő érkezését, amire ő nem méltó. Hivatása, hogy egyengesse a Krisztus útját. Nem az a fontos, hogy magát és munkáját igazolja az emberek előtt, hanem, hogy arra irányítsa a figyelmet, akinek ő csak útegyengetője. Nem az a fontos előtte, hogy az emberek miként vélekednek róla és munkájáról, hanem az a döntő, hogy miként vélekednek a Krisztus felől. — Ugyanis az ember üdvössége vagy kárhozata azon fordul meg, hogy miként vélekedik Krisztus felől.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Ezért nagyon fontos tisztázni ezen a mai délelőttön ezt a két kérdést, s szeretnék bátorítani, hogy ne menjetek el emellett **(24. dia)** a két kérdés mellett, hanem őszintén az Ige tükrébe nézve keressétek a válaszokat az Igéből! Az az Ige, amelyet oly sokan tudnak kívülről, oly sokan hallottak már, mind két kérdésre választ ad **(25. dia)**: „¹⁶Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn 3,16

Ki vagy te? **(25/a dia)**: elveszett és bűnös ember

(26. dia) Miként vélekedsz Krisztus felől? Aki értem is meghalt, az én bűneimért, és támadt fel a halálból, hogy örök életem legyen.

Az ünnep mindig válaszút elé állít, s így lehetünk most adventben, karácsony küszöbén is. A vége felé közeledő advent mind hangosabban figyelmeztet **(27. dia)**: „Gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk és az uralom az ő vállán lesz.” Ézs 9,6. Ez a gyermek a mi királyunk. Készüljünk fogadására! Már itt is van az ajtónk előtt. Zörget, a szívünkbe kér bebocsá-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

tást. Ahol bebocsátást nyer, oda be is költözik. És vele együtt beköltözik a bűnbocsánat. Békesség lesz, új élet, új világ támad, Isten országa kezdődik abban a szívben. Ahol nem nyer bebocsátást, ott minden a régiben marad. Tovább uralkodik a bűn nyomorúsága, mert Nála nélkül nincs bűnbocsánat. Nála nélkül a szív csak halál és kárhozat tanyája. Krisztus, a Király hozzánk jön, a mi királyunk akar lenni. Ahhoz azonban, hogy áldott királysága bennünk megvalósulhasson, az szükséges, hogy mi megtaláljuk a helyes feleletet erre a **(28. dia)** két döntőfontosságú kérdésre ezen az ünnepen!

1. Ki vagy te?
2. Miként vélekedsz Krisztus felől?

Ámen!